

Projekt

**UCHWAŁA NR XXI/.../2026
RADY POWIATU BOLESŁAWIECKIEGO
z dnia 2026 r.**

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu skargi
na uchwałę Rady Powiatu Bolesławieckiego wraz z odpowiedzią na skargę**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1684) w zw. z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.)¹⁾

**Rada Powiatu Bolesławieckiego
uchwala, co następuje:**

§ 1.

Przekazuje się Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu we Wrocławiu skargę z dnia 16 grudnia 2025 r. dotyczącą stwierdzenia nieważności uchwały Nr XIX/119/2025 Rady Powiatu Bolesławieckiego z dnia 4 grudnia 2025 r. w sprawie skargi na działalność dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2.

Treść odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

1. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Bolesławieckiego.
2. Upoważnia się Zarząd Powiatu Bolesławieckiego do podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu, w tym do udzielenia pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania Rady Powiatu Bolesławieckiego w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu, a w przypadku wniesienia skargi kasacyjnej – przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady
Powiatu Bolesławieckiego**

Maciej Małkowski

RADCA PRAWNY

mgr Barbara Klesta
WL/J/388

Sekretarz Powiatu
Sylvia Chruszcz

Przewodniczący
Zarządu Powiatu Bolesławieckiego
Starosta Bolesławiecki
Tomasz Gabrysiak -1-

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wskazanej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1685; z 2025 r. poz. 769 i 1427.

Bolesławiec, 12 stycznia 2026 r.

**Wojewódzki Sąd
Administracyjny
we Wrocławiu
ul. Św. Mikołaja nr 78-79
50-126 Wrocław**

Skarżąca:

Organ administracji:
Rada Powiatu Bolesławieckiego
ul. Armii Krajowej 12
59-700 Bolesławiec

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Niniejszym Organ składa odpowiedź na skargę otrzymaną w dniu 16 grudnia 2025 r. na uchwałę Nr XIX/119/2025 Rady Powiatu Bolesławieckiego z dnia 4 grudnia 2025 r. w sprawie skargi na działalność dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu i tym samym wnosi o:

1. Odrzucenie skargi w całości.
2. Zasadzenie od Skarżącej na rzecz Organu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W sytuacji braku odrzucenia skargi:

3. Oddalenie skargi w całości.
4. Zasadzenie od Skarżącej na rzecz Organu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Ponadto:

5. Przekazuje spięte i uporządkowane akta sprawy.

UZASADNIENIE:

W dniu 4 grudnia 2025 roku Rada Powiatu Bolesławieckiego podjęła uchwałę nr XIX/119/2025 w sprawie skargi na działalność dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu, na mocy której nie uwzględniła skargi na działalność dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu z dnia 23 października 2025 r., doręczonej w dniu 28 października 2025 r. i uznała ją za bezzasadną.

W przedmiotowej skardze, która nie została uwzględniona i jednocześnie uznana za bezzasadną, zarzucono rażące zaniedbania w zakresie bezpieczeństwa i opieki nad synem Podmiotu Skarżącego oraz nieprawidłowości w postępowaniu powypadkowym po zdarzeniu z dnia 23 września 2024 roku. Podmiot Skarżący podniósł, że w dniu 23 września 2024 roku jego syn – osoba z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu znacznym, podczas zajęć szkolnych, pozostając pod opieką nauczyciela R.K., doznał poważnego urazu – trójkostkowego złamania stawu skokowego z przemieszczeniem. Zdaniem Podmiotu Skarżącego w protokole powypadkowym wpisano nieprawdziwą informację, jakoby złamał nogę podczas schodzenia z huśtawki. Tymczasem, w przekonaniu Podmiotu Skarżącego, zapis z monitoringu szkolnego jednoznacznie pokazuje, że: huśtał się bez nadzoru nauczyciela; od tyłu podbiegł do niego inny chłopiec; chcąc uniknąć uderzenia dziecka, gwałtownie zahamował nogą o ziemię; widać jak natychmiast podnosi nogę z bólu; nauczyciel R.K. stał tyłem, rozmawiając z innym nauczycielem i nie miał bezpośredniej kontroli nad synem, który znajdował się w znacznej odległości od niego. Podmiot Skarżący wskazał, że nauczyciel kazał synowi Podmiotu Skarżącego wstać i chodzić, mimo, że syn nie mógł stanąć, bo pewnie miał już pękniętą nogę, co mogło pogłębić uraz. W skardze zarzucono, że po wypadku nie wezwano karetki pogotowia. Po odebraniu syna ze szkoły Podmiot Skarżący zawiózł go na SOR, gdzie wykonano zdjęcie RTG. Badanie wykazało poważne złamanie w stawie skokowym z przemieszczeniem, wymagające hospitalizacji, dwóch nastawień, operacji i założenia śrub. W przekonaniu Podmiotu Skarżącego Dyrektor Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu mataczyła w sprawie, przedstawiając nieprawdziwe informacje w celu ukrycia zaniedbań, a także przez rok ignorowała skargi Podmiotu Skarżącego i odmawiała zmiany kwalifikacji wypadku z lekkiego na ciężki, mimo przedstawionej dokumentacji medycznej. Dopiero po kilku miesiącach od wypadku, na usilne prośby wydała kontakt do ubezpieczalni szkoły. Nadto w skardze został zawarty zarzut zarówno wobec dyrektora jak i wicedyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w zakresie dopuszczenia się poświadczenia nieprawdy.

Podmiot Skarżący wniósł o: przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego wobec dyrektora oraz nauczyciela R.K. i dokumentacji postępowania na piśmie; dokonania ponownej analizy i weryfikacji postępowania powypadkowego oraz kwalifikacji wypadku; wyciągnięcia stosownych konsekwencji służbowych wobec dyrekcji i nauczyciela R.K.; wskazania, że powyższe zaniedbania doprowadziły do: poważnego urazu złamania stawu skokowego z przemieszczeniem, operacji i wielomiesięcznej rehabilitacji; długotrwałego cierpienia i utrudnień w codziennym funkcjonowaniu;

problemów z uzyskaniem należytego odszkodowania z polisy szkoły; rażącego naruszenia zasad bezpieczeństwa i obowiązków opiekuńczych wobec uczniów z niepełnosprawnościami. Pismami z dnia 13 listopada 2025 roku Podmiot Skarżący uzupełnił skargę poprzez wskazanie, na co należy zwrócić szczególną uwagę podczas oglądania monitoringu obejmującego zdarzenie z dnia 23 września 2024 roku z udziałem syna Podmiotu Skarżącego, to jest: na odległość nauczyciela od ucznia, na godzinę zdarzenia na monitoringu i na brak opieki w czasie zajęć. Nadto Podmiot Skarżący przedłożył treść pisma Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 6 listopada 2025 roku adresowanego do Starosty Bolesławieckiego zawierającego prośbę o zbadanie okoliczności przedstawionych we wniosku Podmiotu Skarżącego z dnia 16 lipca 2025 roku do Rzecznika Praw Obywatelskich, w ramach kompetencji organu prowadzącego i podjęcie w miarę potrzeby stosownych działań zmierzających do wyjaśnienia sprawy. Rzecznik Praw Obywatelskich zwrócił się również z prośbą o poinformowanie o wynikach przeprowadzonych działań. Starosta Bolesławiecki pismem z dnia 14 października 2025 roku odpowiedział na ww. korespondencję od Rzecznika Praw Obywatelskich.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji obradowała nad przedmiotową skargą w dniach 13 i 20 listopada 2025 roku oraz w dniu 4 grudnia 2025 roku. Komisja zapoznała się z nagraniem z monitoringu, obejmującym zdarzenie z dnia 23 września 2024 roku, z udziałem syna Podmiotu Skarżącego, a także wysłuchała stanowiska Podmiotu Skarżącego. Wyjaśnienia przed Komisją złożyła Dyrektor Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu.

Analiza zgromadzonych dokumentów i monitoringu obejmującego zdarzenie, a także wysłuchanie Podmiotu Skarżącego i Dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu pozwoliły na ustalenie następującego stanu faktycznego sprawy:

- w dniu 23 września 2024 r., około godziny 14:30, uczeń klasy PDP 1F K. S. przebywał razem z innymi uczniami oraz opiekunami na palcu zabaw w czasie przerwy międzylekcyjnej. Poszkodowany huśtał się na huśtawce typu „bocianie gniazdo”, kiedy opiekun grupy Pan R. K. powiadomił uczniów o końcu przerwy i zasygnalizował powrót do szkoły na lekcje. W tym momencie musiało dojść do urazu lewej nogi z powodu niefortunnego odruchu ucznia podczas wstawania z huśtawki, który chwilę potem zasygnalizował ból lewej nogi;
- powyższe wynika z protokołu powypadkowego ucznia, sporządzonego w dniu 23 października 2024 roku, po dokonanych w dniach od 23 września 2024 roku do 21 października 2024 roku ustaleniach dotyczących okoliczności przyczyn wypadku;
- zdarzenie zostało zakwalifikowane jako wypadek i objęte postępowaniem powypadkowym;
- Dyrektor Szkoły powołał zespół powypadkowy, który sporządził pełną dokumentację powypadkową, w tym protokół zgodny z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach;

- w dniu 19 maja 2025 r., w związku z zarzutami zgłoszonymi przez Podmiot Skarżący wobec Szkoły i Dyrektora, została przeprowadzona kontrola przez Dolnośląskiego Kuratora Oświaty, w ramach której odbyły się rozmowy z Dyrektorem placówki, nauczycielem R.K. oraz pielęgniarką szkolną. Dokonano również przeglądu dokumentacji szkolnej związanej ze sprawą oraz odebrano pisemne wyjaśnienia;
- w zakresie zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków nauki, wychowania i opieki kontrolujący sformułował następujące wnioski: Szkoła podejmuje działania mające na celu zapewnienie bezpiecznych warunków uczniom; plac zabaw przy Szkole jest wyposażony, zgodnie z obowiązującymi przepisami i posiada aktualne certyfikaty oraz protokoły kontroli stanu technicznego; dyżury nauczycielskie są organizowane zgodnie z ustalonym grafikiem, a zasady pełnienia dyżurów zostały określone w obowiązującym regulaminie; w dniu zdarzenia nadzór nad uczniami był formalnie zapewniony, a monitoring potwierdza obecność nauczyciela na placu zabaw oraz jego obserwację uczniów;
- w zakresie postępowania dotyczącego wypadku ucznia ustalono, że: Szkoła prawidłowo uruchomiła procedury związane z wypadkiem ucznia, w tym niezwłocznie zapewniła pomoc pielęgniarki szkolnej oraz powiadomiła rodzica i Dyrektora Szkoły; przeprowadzono postępowanie powypadkowe, zgodnie z przepisami, powołano zespół powypadkowy, sporządzono protokół i poinformowano rodzica ucznia o przysługujących prawach; rodzic złożył pisemne zastrzeżenia do protokołu, jednak nie kwestionowały one podstawowych ustaleń faktycznych ani rzetelności zebranego materiału dowodowego; w toku postępowania Szkoła nie dysponowała formalnym upoważnieniem matki do reprezentowania pełnoletniego ucznia;
- w toku kontroli zostało ustalone, że z zapisu monitoringu wynika, że nauczyciel natychmiast zareagował, zgodnie z procedurą obowiązującą w Szkole. Niezwłocznie wezwał pielęgniarkę szkolną oraz pedagoga, powiadomił również Dyrektora Szkoły oraz matkę ucznia. Pielęgniarka, po obejrzeniu stopy syna Podmiotu Skarżącego, stwierdziła obrzęk i niewielkie zasinienie w okolicy kostki. Uczeń został przewieziony na wózku do gabinetu pielęgniarskiego, gdzie zastosowano zimny okład, żel Altacet oraz opatrunek unieruchamiający. Pielęgniarka, z uwagi na obecność matki ucznia, nie widziała potrzeby wzywania pogotowia ratunkowego, jednak poinformowała rodzica o konieczności pilnej konsultacji chirurgicznej;
- Podmiot Skarżący odebrał syna ze Szkoły i udał się z nim do Zespołu Opieki Zdrowotnej w Bolesławcu, gdzie chłopiec został przyjęty na oddział chirurgii urazowo-ortopedycznej z rozpoznaniem złamania kostek podudzia lewego;
- Dyrektor Powiatowego Zespołu Szkół i Pałacówek Specjalnych w Bolesławcu, w związku z zaistniałym wypadkiem, została wezwana przez Podmiot Skarżący do zapłaty kwoty 34 140,00 zł, tytułem zadośćuczynienia i kosztów opieki. W odpowiedzi na wezwanie udostępniła numer polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Jednocześnie odmawiając matce dziecka wypłaty odszkodowania wskazała, że zaistniała szkoda nie pozostaje w związku przyczynowym z rzekomym niedopełnieniem obowiązku nadzoru nad uczniem;

- nadzór był wykonywany starannie, zaś niefortunne zejście z huśtawki nastąpiło tak niespodziewanie, że nie można było temu przeszkodzić pomimo starannego nadzoru. Zaistniałej szkody nie można było przewidzieć, albowiem powstała w trakcie zsiadania z huśtawki i nieprawidłowego ułożenia nogi;
- Podmiot Skarżący pisemnie zwrócił się do Dyrektora z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie kwalifikacji wypadku syna, jako wypadku ciężkiego, powołanie nowego zespołu powypadkowego, który obiektywnie oceni nowe fakty i dokumentację medyczną i o uwzględnienie skutków zdrowotnych, które były możliwe do potwierdzenia dopiero w marcu 2025 roku, a które wskazują na trwałe ograniczenia funkcji organizmu. Podmiot Skarżący zastrzegł, że w przypadku nieuwzględnienia niniejszego odwołania skieruje sprawę do Państwowej Inspekcji Pracy oraz innych właściwych organów nadzoru i kontroli;
- w związku z powyższym Dyrektor Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu zwróciła się do Specjalisty ds. BHP z prośbą o ponowne przeanalizowanie kwalifikacji wypadku ucznia; wskazania, czy istnieją podstawy do powołania nowego zespołu powypadkowego i czy możliwe jest jeszcze dołączenie dokumentacji do protokołu powypadkowego;
- Specjalista ds. BHP w zakresie kwalifikacji wypadku, po ponownym przeanalizowaniu dokumentacji i okoliczności wypadku, podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w zakresie kwalifikacji wypadku, wskazując, że nie każde złamanie z przemieszczeniem jest wypadkiem ciężkim. Złamanie z przemieszczeniem może być uznane za wypadek ciężki w zależności od jego charakteru, lokalizacji i konsekwencji, ale nie zawsze. A także, że zespół powypadkowy przyjmuje kwalifikację wypadku na podstawie swoich doświadczeń i na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, według którego: „Za ciężki wypadek przy pracy uważa się wypadek, w wyniku którego nastąpiło ciężkie uszkodzenie ciała, takie jak: utrata wzroku, słuchu, mowy, zdolności rozrodczej lub inne uszkodzenie ciała albo rozstrój zdrowia, naruszające podstawowe funkcje organizmu, a także choroba nieuleczalna lub zagrażająca życiu, trwała choroba psychiczna, całkowita lub częściowa niezdolność do pracy w zawodzie albo trwałe, istotne zeszpecenie lub zniekształcenie ciała.”;
- Specjalista ds. BHP nie znalazł podstaw do powołania nowego zespołu powypadkowego, a także wskazał, że po zamknięciu postępowania powypadkowego, po którym protokół został przekazany osobie zainteresowanej, która potwierdziła ten fakt własnoręcznym podpisem, dołączanie nowych dokumentów i zmiana kwalifikacji nie jest możliwa, przy czym tutaj spór istnieje na zasadzie jaki jest rodzaj wypadku. Ponadto, zgodnie z § 48 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 roku w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach, zastrzeżenia do ustaleń protokołu powypadkowego składa się w ciągu 7 dni od dnia doręczenia protokołu powypadkowego. Zespół powypadkowy, ustalając okoliczności i przyczyny wypadku ma ustalić czy zdarzenie jest wypadkiem, czy też nie wypełnia znamion definicji określonej w ustawie. O powyższym stanowisku zawiadomiony został Podmiot Skarżący;

- do procedury powypadkowej, w związku z zaistniałym zdarzeniem, do którego doszło w dniu 23 września 2024 roku na terenie Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu, zastosowanie znajdują przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach. Zgodnie z przepisami rozdziału 4 powołanego rozporządzenia, określającego tryb postępowania powypadkowego osoby pozostającej pod opieką szkoły lub innej placówki oświatowej, to dyrektor podmiotu, w którym doszło do zdarzenia, jest zobowiązany powołać zespół powypadkowy. Rolą tego zespołu jest przeprowadzenie postępowania powypadkowego i sporządzenie dokumentacji powypadkowej, w tym protokołu powypadkowego, którego wzór został określony w załączniku nr 1 do przywołanego rozporządzenia;
- powyższe zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy, co potwierdza protokół kontroli przeprowadzonej przez Dolnośląskiego Kuratora Oświaty w dniu 19 maja 2025 roku;
- złożone przez Podmiot Skarżący, który nie dysponował formalnym upoważnieniem do reprezentowania pełnoletniego ucznia, nie poddawały w wątpliwość podstawowych ustaleń faktycznych ani rzetelności zebranego materiału dowodowego;
- zauważyć należy, że w skład zespołu powypadkowego nie wchodził Dyrektor Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu;
- powołane wyżej rozporządzenie nie przyznaje dyrektorowi placówki oświatowej kompetencji w zakresie dokonywania kwalifikacji wypadku ucznia. Na dyrektorze spoczywa obowiązek powołania zespołu powypadkowego i obowiązek ten został przez Dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu niezwłocznie wypełniony;
- zarzuty Podmiotu Skarżącego w przedmiocie mataczenia i poświadczenia nieprawdy przez Dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu, pozostają poza uprawnieniami Rady Powiatu;
- nie znajduje się również w zakresie uprawnień Rady Powiatu wyciąganie konsekwencji służbowych, czego domaga się Podmiot Skarżący.

Przedstawione przez Podmiot Skarżący zarzuty nie znalazły potwierdzenia, ani w obowiązujących przepisach prawa, ani w stanie faktycznym sprawy. Wbrew stanowisku Podmiotu Skarżącego, Dyrektor Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu nie może ingerować w procedurę postępowania powypadkowego osoby pozostającej pod opieką szkoły lub innej placówki oświatowej, bowiem przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach, nie przyznają Dyrektorowi takich kompetencji. Z wyżej wymienionych względów Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zarekomendowała uznanie skargi za bezzasadną przez Radę Powiatu Bolesławieckiego. W związku z powyższym Rada Powiatu Bolesławieckiego uznała skargę na działalność Dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu za bezzasadną.

Od powyższej uchwały Podmiot Skarżący wywiódł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu i wniósł o uchylenie w całości zaskarżonej uchwały, o stwierdzenie, że uchwała została wydana z naruszeniem prawa i jednocześnie wniósł o zwolnienie z kosztów sądowych. W skardze zarzucono:

- naruszenie art. 7 k.p.a. poprzez nierzetelne i niewyczerpujące rozpatrzenie sprawy oraz brak uwzględnienia wszystkich istotnych okoliczności;
- naruszenie art. 77 § 1 k.p.a. poprzez niewyczerpujące zebranie i ocenę materiału dowodowego;
- naruszenie art. 80 k.p.a. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów;
- błędną wykładnię prawa materialnego, w szczególności przepisów dotyczących kwalifikacji wypadku;
- pozorne rozpatrzenie skargi, polegające na bezkrytycznym powieleniu stanowiska Dyrektora szkoły i specjalisty ds. BHP;
- naruszenie art. 8 k.p.a. - zasada pogłębiania zaufania obywatela do władzy;
- naruszenie art. 68 Konstytucji RP - o ochronie zdrowia;
- naruszenie art. 69 Konstytucji RP - o ochronie osób z niepełnosprawnościami.

W uzasadnieniu zarzutów Podmiot Skarżący podniósł:

- pominięcie szczególnego statusu dziecka z niepełnosprawnością: Rada Powiatu całkowicie pominęła fakt, że poszkodowanym jest osoba z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu znacznym, wymagające stałego i wzmożonego nadzoru. Szkoła specjalna zobowiązana jest do zachowania podwyższonego standardu bezpieczeństwa, czego organ w ogóle nie przeanalizował;
- pominięcie i nierzetelną ocenę monitoringu: Rada przyznała, że zapoznała się z zapisem monitoringu, jednak nie dokonała faktycznej analizy ani nie odniosła się do sprzeczności pomiędzy treścią nagrania a wyjaśnieniem nauczyciela sprawującego nadzór. Brak szczegółowego omówienia tego dowodu świadczy o dowolnej, a nie swobodnej ocenie materiału dowodowego;
- błędną ocenę kwalifikacji wypadku: Organ oparł się wyłącznie na stanowisku specjalisty ds. BHP, nie analizując skutków zdrowotnych wypadku u mojego syna. Pomiął długotrwałe następstwa urazu, w tym zabieg operacyjny, hospitalizację oraz trwałe ograniczenie funkcji stawu skokowego. Odmowa ponownej kwalifikacji wypadku miała charakter czysto formalny, a nie merytoryczny;
- niewłaściwe zastosowanie przepisów proceduralnych: Rada Powiatu błędnie przyjęła, że po zakończeniu postępowania powypadkowego nie jest możliwa zmiana kwalifikacji wypadku ani uwzględnienie nowej dokumentacji medycznej. Takie stanowisko nie znajduje oparcia w przepisach prawa ani w utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych;
- nadużycie formalizmu i uchylenie się od kompetencji: Powoływanie się przez Radę Powiatu na brak kompetencji do ingerowania w działania Dyrektora szkoły stanowi naruszenie art. 229 pkt 4 k.p.a. Skarga dotyczyła prawidłowości działania kierownika jednostki organizacyjnej powiatu, a więc podlegała merytorycznej ocenie przez Radę.

W ocenie Podmiotu Skarżącego zaskarżona uchwała została wydana z rażącym naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego oraz prawa materialnego, a rozpatrzenie skargi miało charakter pozorny, co winno uzasadniać jej uchylenie w całości.

W pierwszej kolejności Organ administracji podnosi, że badanie merytorycznej zasadności skargi w każdym przypadku poprzedzone jest sprawdzeniem, czy sprawa będąca jej przedmiotem mieści się w zamkniętym katalogu form działania administracji publicznej, które podlegają kontroli wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Katalog ten został określony w art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zgodnie z którym kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:

- 1) decyzje administracyjne;
- 2) postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, na które służy zażalenie albo kończące postępowanie, a także na postanowienia rozstrzygające sprawę co do istoty;
- 3) postanowienia wydane w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym, na które służy zażalenie;
- 4) inne niż określone w pkt 1-3 akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa;
- 4a) pisemne interpretacje przepisów prawa podatkowego wydawane w indywidualnych sprawach;
- 5) akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej;
- 6) akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż określone w pkt 5, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej;
- 7) akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego;
- 8) bezczynność organów w przypadkach określonych w pkt 1-4a.

Powyższe wyliczenie stanowi katalog zamknięty. Zaskarżenie przez stronę skarżącą aktu lub czynności niewymienionych w powyższym katalogu oznacza, iż sprawa nie jest objęta właściwością sądu administracyjnego, a tym samym zgodnie z treścią art. 58 § 1 pkt 1 PostAdmU skarga podlega odrzuceniu.

W przedmiotowej sprawie Podmiot Skarżący zaskarżył uchwałę Nr XIX/119/2025 Rady Powiatu Bolesławieckiego w sprawie skargi na działalność dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu. W orzecznictwie sądowym panuje ugruntowany pogląd, iż tryb „ogólnoskargowy” jest samodzielnym, jednoinstancyjnym postępowaniem o charakterze uproszczonym, które kończy się czynnością materialno-techniczną, a mianowicie zawiadomieniem o sposobie załatwienia skargi.

Na zawiadomienie to nie służy skarga do sądu administracyjnego, nie jest ono bowiem innym niż decyzje i postanowienia aktem lub czynnością z zakresu administracji publicznej, dotyczącym uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 PostAdmU (*M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, Warszawa 2009, s. 925*). Skarga z art. 227 KPA jest odformalizowanym środkiem ochrony różnych interesów jednostki, nie dającym podstaw do uruchomienia dalszego trybu instancyjnego, tj. postępowania odwoławczego lub postępowania sądownoadministracyjnego (*wyrok NSA z dnia 1 grudnia 1998 r., sygn. akt III SA1636/97, postanowienie NSA z dnia 21 listopada 2000 r., sygn. akt III SAB 108/99, postanowienie WSA w Rzeszowie z dnia 25 lipca 2005 r., sygn. akt I SA/Rz 117/05*). Tym samym ocena prawidłowości prowadzenia postępowania skargowego w trybie przepisów działu VIII KPA nie podlega kognicji sądów administracyjnych (*postanowienie NSA z dnia 9 grudnia 1999 r., sygn. akt III SAB 7/99*). Jeśli chodzi o samą uchwałę Rady Powiatu Bolesławieckiego w przedmiocie rozpatrzenia skargi, to należy przyjąć, że uchwały podjęte w wyniku skargi wniesionej na podstawie art. 227 KPA są taką samą czynnością informującą o sposobie załatwienia skargi, jak i czynności innych organów wymienionych w art. 229 KPA, którym uchwała nie jest przypisana jako forma prawna działania. „Uznanie zatem, że w sytuacji, gdy załatwienie skargi, o której mówi art. 227 KPA, nastąpiło w formie uchwały, służy skarga do sądu administracyjnego, powodowałoby niczym nieuzasadnioną nierówność prawną podmiotów, tym bowiem, których skarga nie została załatwiona w formie uchwały, skarga do sądu na czynność informującą o sposobie załatwienia nie służyłaby” (*postanowienie NSA z dnia 12.04.2001 r., sygn. akt I SA 2668/00*). – *postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlk. z dnia 29 stycznia 2010 r. II SA/Go 1004/09*.

Zgodnie z treścią art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 5.6.1998 r. o samorządzie powiatowym, każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą podjętą przez organ powiatu w sprawie z zakresu administracji publicznej, może, po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia, zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnej. Wniesienie skargi w tym trybie, jak wynika z treści przytoczonego wyżej przepisu, obejmuje nie wszystkie uchwały organów powiatu, lecz uchwały z zakresu administracji publicznej. Ugruntowana pozostaje linia orzecznictwa, że uchwały podjęte w wyniku rozpoznawania skargi wniesionej w trybie działu VIII KPA są faktycznie czynnością informującą o sposobie załatwienia skargi. Na czynność informującą o sposobie załatwienia skarga do sądu administracyjnego nie służy. Również nie służy skarga do sądu administracyjnego na uchwałę organu samorządowego podjętą w wyniku rozpatrywania skargi wniesionej w trybie działu VIII KPA (*por. postanowienie NSA z dnia 11.2.2002 r. w sprawie II SA/Wr 3121/01, niepubl.; postanowienie NSA z dnia 12.4.2001 r. w sprawie I SA 2668/00, publ. LEX 54426*). W tym postanowieniu skład orzekający stwierdził: Rozpatrzenie skarg wnoszonych na podstawie art. 227 k.p.a. nie następuje w formie wymienionych w art. 16 ust. 1 NSAU, co nie dotyczy skarg, do których rozpoznania są właściwe rady gmin, powiatów oraz sejmików województw. Te organy bowiem we wszystkich sprawach należących do ich właściwości podejmują uchwały.

Jednakże uchwały podjęte w wyniku skargi wniesionej na podstawie art. 227 k.p.a. są taką samą czynnością informującą o sposobie załatwienia skargi, jak i czynności innych organów wymienionych w art. 229 KPA, którym uchwała nie jest przypisana jako forma prawna działania. Uznanie zatem, że w sytuacji gdy załatwienie skargi, o której mówi art. 227 k.p.a., nastąpiło w formie uchwały, służy skarga do sądu administracyjnego, powodowałoby niczym nie uzasadnioną nierówność prawną podmiotów. Tym bowiem, których skarga nie została załatwiona w formie uchwały, skarga do sądu na czynność informująca o sposobie załatwienia nie służyłaby. Postanowienie powyższe, aczkolwiek zostało wydane pod rządem ustawy z dnia 11.5.1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, zachowuje aktualność także w obecnie obowiązującym stanie prawnym. – *postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 10 maja 2005 r. II SA/Bk 276/05*. Organ administracji wskazuje, że zaskarżona uchwała zawiera wszystkie składniki wymienione w art. 238 § 1 k.p.a., w tym uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 k.p.a.

Organ administracyjny podnosi, że na zawiadomienie o załatwieniu skargi nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, co zostało ugruntowane w orzecznictwie sądowoadministracyjnym: *post. NSA w Warszawie z 21.11.2000 r., III SAB 108/99, Lex Nr 48017; wyr. NSA z 14.9.2004 r., OSK 642/04, Legalis; post. NSA z 18.2.2005 r., OW 166/04, Legalis; post. WSA w Rzeszowie z 25.7.2005 r., I SA/Rz 117/05, OwSS 2006, Nr 1, poz. 26; wyr. WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 24.7.2008 r., II SA/Go 352/08, Legalis; post. WSA w Poznaniu z 28.10.2008 r., III SA/Po 357/08, Legalis; wyr. WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 5.2.2009 r., II SA/Go 381/08, Legalis; post. WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 10.2.2009 r., II SA/Go 21/09, Legalis; post. WSA w Łodzi z 26.2.2009 r., III SA/Łd 75/09, Legalis; post. WSA w Krakowie z 29.5.2009 r., III SA/Kr 368/09, Wspólnota 2009, Nr 26, s. 30; post. WSA w Warszawie z 1.6.2009 r., II SA/Wa 629/09, Wspólnota 2009, Nr 26, s. 31; post. WSA w Łodzi z 10.9.2009 r., III SA/Łd 431/09, Legalis, oraz z 30.9.2009 r., III SA/Łd 421/09, Legalis; post. WSA w Warszawie z 8.10.2009 r., I SA/Wa 1251/09, Wspólnota 2009, Nr 43, s. 39; post. WSA w Krakowie z 29.10.2009 r., III SA/Kr 745/09, Legalis, oraz z 29.10.2009 r., III SA/Kr 745/09, Legalis; post. WSA w Gliwicach z 9.9.2009 r., III SA/Gl 944/09, Wspólnota 2009, Nr 49, s. 45; post. WSA w Rzeszowie z 18.11.2009 r., II SA/Rz 865/09, Legalis; post. WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 18.11.2009 r., II SA/Go 782/09, Legalis; post. WSA w Łodzi z 18.11.2009 r., III SA/Łd 531/09, Legalis; post. WSA w Opolu z 7.12.2009 r., II SA/Op 395/09, Wspólnota 2010, Nr 1, s. 37; post. WSA w Warszawie z 29.3.2010 r., VII SAB/Wa 170/09, Legalis; wyr. WSA w Białymstoku z 2.6.2011 r., II SA/Bk 141/11, Legalis; wyr. WSA w Szczecinie z 20.3.2013 r., II SA/Sz 1313/12, Legalis; post. WSA w Rzeszowie z 16.10.2013 r., II SA/Rz 873/13, Legalis; post. WSA w Łodzi z 27.11.2020 r., I SA/Łd 541/20, Legalis). Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi nie jest decyzją administracyjną, nie jest też aktem, o jakim mowa w art. 3 § 2 pkt 4 PostAdmU, i jako niemieszczące się w wyliczeniu aktów zaskarżalnych do sądu administracyjnego nie jest w powyższym trybie zaskarżalne (*post. NSA we Wrocławiu z 9.12.2002 r., II SA/Wr 1849/02, Legalis; wyr. NSA z 14.9.2005 r., I OSK 105/05, Legalis; post. WSA w Gorzowie Wlkp. z 4.2.2009 r., II SA/Go 22/09, Legalis; z 20.8.2009 r., II SA/Go 639/09, Legalis; post. WSA w Krakowie z 9.7.2009 r., III SA/Kr 772/09, Wspólnota 2009, Nr 31, s. 42; post. WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 30.10.2009 r., II SA/Go 830/09, Legalis, oraz z 18.11.2009 r., II SA/Go 782/09, Legalis; post. WSA w Łodzi z 18.11.2009 r., III SA/Łd 531/09,**

Legalis; post. WSA w Szczecinie z 9.12.2009 r., II SAB/Sz 151/09, Legalis; post. WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 29.1.2010 r., II SA/Go 1004/09, Legalis; post. WSA w Poznaniu z 3.7.2019 r., I SA/Po 490/19, Legalis) - zob. uw. do art. 221, Nb 29.

Podkreśla to NSA w post. z 9.12.1999 r. (III SAB 7/99, ONSA 2001, Nr 1, poz. 27), zgodnie z którym ocena prawidłowości prowadzenia postępowania skargowego w trybie przepisów działu VIII KPA nie podlega kognicji sądu administracyjnego (por. post. WSA w Krakowie z 12.1.2017 r., III SA/Kr 1775/16, Legalis). Również w post. z 1.6.2009 r. (II SA/Wa 629/09, Wspólnota 2009, Nr 26, s. 31) WSA w Warszawie uznaje, że zainteresowanemu podmiotowi nie przysługuje prawo do zaskarżenia niesatysfakcjonującej odpowiedzi - art. 238 KPA red. Hauser/Wierzbowski 2023, wyd. 8/Karolina Wojciechowska, Legalis.

W konsekwencji - z uwagi na przedmiot skargi - w ocenie Organu administracji nie może dojść do kontroli zgodności z prawem zaskarżonej uchwały przez sąd administracyjny, stąd skarga winna zostać odrzucona.

Odnosząc się do zarzutów skargi Organ administracyjny podnosi, że żaden z nich nie został skutecznie podniesiony. Otóż wbrew stanowisku Podmiotu Skarżącego skarga została rozpatrzona w sposób rzetelny i wyczerpujący rozpatrzenie przy uwzględnieniu wszystkich istotnych okoliczności.

Podmiot Skarżący został wysłuchany i zapoznano się z zapisem monitoringu z chwili zdarzenia. Nie sposób uznać, by doszło do niewyczerpującego zebrania materiału dowodowego i jego wadliwą ocenę, bowiem zarówno dokumentacja i korespondencja w sprawie zdarzenia, zapis monitoringu, a także złożone stanowiska zarówno przez Podmiot Skarżący, jak i przez Dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu stanowiło zgromadzenie całego materiału dowodowego. Kwestionowanie oceny dowodów, tylko z tego względu, że Podmiot Skarżący ma w tym zakresie odmienne stanowisko, nie stanowi skutecznego podważania poczynionych ustaleń.

Zauważyć należy, że tak jak to zostało wskazane w skardze, Dyrektor Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu nie może ingerować w procedurę postępowania powypadkowego osoby pozostającej pod opieką szkoły lub innej placówki oświatowej, bowiem przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach, nie przyznają Dyrektorowi takich kompetencji.

Mając na względzie powyższe Organ wnosi i wywodzi jak w niniejszej odpowiedzi na skargę.

W załączeniu:

1. Skarga wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych - jeden egzemplarz.
2. Odpis odpowiedzi na skargę - jeden egzemplarz.

UZASADNIENIE

Cel i przewidywane skutki podjęcia uchwały

Celem podjęcia uchwały jest realizacja obowiązku określonego w 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.) poprzez przekazanie przez Radę Powiatu Bolesławieckiego Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu we Wrocławiu skargi na uchwałę Nr XIX/119/2025 Rady Powiatu Bolesławieckiego z dnia 4 grudnia 2025 r. w sprawie skargi na działalność dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu.

Aktualny stan faktyczny i prawny

W dniu 16 grudnia 2025 r. została złożona – za pośrednictwem Rady Powiatu Bolesławieckiego – skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę Nr XIX/119/2025 Rady Powiatu Bolesławieckiego z dnia 4 grudnia 2025 r. w sprawie skargi na działalność dyrektora Powiatowego Zespołu Szkół i Placówek Specjalnych w Bolesławcu.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.) organ, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi, przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, w postaci papierowej lub elektronicznej, w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.

Konsekwencje finansowe dla budżetu Powiatu

Uchwała nie wpłynie na wysokość wydatków i dochodów budżetu Powiatu Bolesławieckiego.

Uzgodnienia i konsultacje

Projekt uchwały nie wymaga uzgodnień i konsultacji.

Rozdzielnik dla odbiorców wewnętrznych i zewnętrznych

- 1) Starostwo Powiatowe w Bolesławcu:
 - Referat Organów Powiatu w/m.
- 2) Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu.